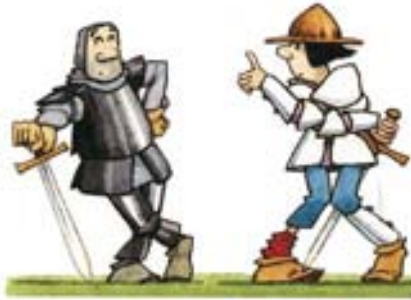

Прво поглавље

Трапави принц

Урош је био најтрапавији принц у краљевству. Други принчеви су се тукли са змајевима. Урош се о њих саплитао. Други принчеви су млатили зликовце. Урош је на њих налетао.

Једног дана, саплео се испред једне тужне принцезе. Њој је то било тако смешно да је сместа пожелела да му буде жена.

Њен отац није био одушевљен. Дао је Урошу три задатка, знајући да их Урош неће испунити.

Прво, Урош је морао да покаже колико је учтив. Али толико се занео у учтив разговор са краљицом...

...да није видео послужитеља.

Затим
је морао
да изведе
принцезу.
Али некако
је успео да
изгуби краљевски чамац.

Онда је морао да принчевски
јаше краљевског коња.

„Та он јаше као клоун!“, рече

краљ.

„Сутра

мора

напоље из

палате.“

Те ноћи,
Урош није
могао да
заспи.
А онда је
изненада
чуо врисак.
Принцезин!

Упомоћ!
Отмица!

Урош скочи. Шта се дешава?
Да то неко не краде принцезу?
Нагнуо се кроз прозор и
претурио саксију...

...право на главу човека који је
украо принцезу.

Отмичар је пао на земљу уз туп звук.

Урош дотрча из куле и зграби принцезу.

Истрчаше и краљица и краљ.
„Шта се дешава?“, викну краљ.
„Шта је сада урадио тај
неспретни Урош?“

„Спасао ме је!“, рече принцеза.
„Стварно?“, упита краљ.
„Стварно!“, одговори она.

Краљ се осмехну. „Па, награда за спасавање принцезе је њена рука“, рече он.

И тако је Урош живео трапаво али срећно до краја живота.